

processen. Der var CD, som var med i de afsluttende forhandlinger. De havde deres ønsker til, hvordan processen skulle være. SF kunne ikke bare sige, at det gør vi lige præcis på den måde, vi har tænkt os, fordi vi har nogle alliancer med Enhedslisten, og det betyder mere for os end alt andet. Der er jeg nødt til at sige: Sådan er det ikke.

Det, der betød mest af alt for SF, var at få rykket mest muligt af vores politik igennem. Det lykkedes. Det er vi tilfredse med.

Jan Petersen (S):

Jeg skal blot gøre nogle få bemærkninger om de ændringsforslag, vi skal stemme om efter frokost.

Først vil jeg fremhæve, at Socialdemokratiet naturligvis ikke stiller ændringsforslag. Det burde være naturligt, og det er det også, at vi støtter regeringens ændringsforslag, og man må jo konstatere, at vi sammen med Det Radikale Venstre er de eneste, som indgår i samtlige de forlig, der bærer finansloven igennem.

Men jeg vil så også gøre den bemærkning, at en række af de ændringsforslag, vi så støtter, jo er udtryk for forlig, som er indgået med en række af Folketingets partier. Nogle af forligene – og dermed også nogle af ændringsforslagene – bærer præg af, at der er en kerne, som bærer finanslovens ændringsforslag igennem, og så er der desuden partier, som er med i enkelte af forligene, nogle lidt modvilligt, nogle kom løbende lige i sidste øjeblik og tilsluttede sig det arbejde, andre havde lavet – jeg tænker på politiet – og forlangte så bogholderimæssige ændringer, for at de kunne stå ved deres løfter, uden at det i øvrigt fik effekt på det konkrete finanslovsforslag.

Det, der karakteriserer ændringsforslagene, er så, at der er få fra de partier, som har behov for at markere sig uden om forligene, og at der er en afgrundsdyb forskel på, hvad der annonceres i medierne, og hvad man så rent konkret er i stand til at præstere i denne sal, når sagerne afgøres.

Det væsentligste, man kan sige om finanslovsændringsforslagene, er vel egentlig, at der må mangle nogle, hvis det er sådan, at man vil gøre sig yderligere anstrengelser for bare en lille smule at ligne et alternativ.

Så jeg ser frem til afstemningen. Jeg glæder mig over, at alle de ændringsforslag, som indgår i forlig, kan bæres igennem, at regeringen med de ændringsforslag får en god finanslov,

og at de partier, der har indflydelse på den, også får et godt politisk grundlag for det kommende års arbejde.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg synes, det virker noget ydmygt – jeg har hørt finansministeren sige det tidligere og nu den socialdemokratiske finansordfører, hr. Jan Petersen – at man understreger, at regeringen er med i alle aftaler. Det er vist altså normalt sådan. Men jeg synes da, det er al ære og respekt værd, at det på den måde understreges, at regeringen er med i alle aftaler, der er indgået omkring næste års finanslov.

Mit spørgsmål til hr. Jan Petersen er jo på baggrund af, at Dansk Folkeparti ikke har været indbudt til forhandlinger om finansloven, fordi statsministeren har ønsket at isolere Dansk Folkeparti i dansk politik. Derfor ønsker jeg at høre fra hr. Jan Petersen, om det er en strategi, regeringen vil forfølge også næste år og året efter.

Altså hvis valgperioden køres igennem, og vi først får valg i foråret 2002, som det jo kan blive, hvis vi får en ordinær valgperiode, så er der stadig væk to finanslove, der skal forhandles med den siddende regering. Der er det jo interessant for vores planlægning, om vi allerede nu kan få at vide, at vi ikke bliver indbudt til forhandlinger omkring de to finanslove, og at man vil videreføre den strategi, som man altså har haft for næste års finanslov.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Først et spørgsmål til en af de aftaler, der er lavet i forbindelse med finansloven, nemlig om servicejobbene, som vi har tilsluttet os, fordi det grundlæggende er en god idé. Men der er en meget ubehagelig ting, som vi stærkt beklager, og som vi gerne vil vide, hvorfor Socialdemokratiet har været med til at aftale, nemlig det, at når et menneske i 12 år – i 12 år – har haft et helt almindeligt arbejde i en kommune, og vedkommende så ikke længere kan have det arbejde, bliver 60 år, hvorfor skal vedkommende så ikke have genoptjent ret til dagpenge?

Jeg mener 12 års almindeligt arbejde, almindelig løn, almindelige vilkår, almindelige faglige rettigheder på alle andre områder end retten til dagpenge. Hvorfor har man valgt at fastholde, at denne gruppe skal diskrimineres, så der efter 12 års arbejde ingen dagpengeret er?